

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Krigstrygging tlf. 1090 Føroya Sjóvátrygging tlf. 1090
Føroya Brústrygging tlf. 1098 Fø. Vanlukkutrygging tlf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv -
ferðagóðs - bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

Jóansøkustevnan

í Vági 1962

STEVNUSKRÁ JOANSOKUDAG:

- kl.
11 Gudstænasta, Johan Weihe prestur predikar.
1.30 Minnisvarðin á Fløtum Fírið verður avdúkaður. Røð-
arar: J. Weihe prestur og Andreas Djurhuus lögtings-
maður. Sangkórið Ljómur syngur, Vágs tónleikarag-
spælir.
2.30 Kappróður.
4.30 Frelsunarherurin hevur útlíð.
5.00 Hondbóltur, gentur: Neistin II lið — VB II lið.
5.30 Fótibóltur, samansett lið HB og B 36—TB og VB.
6.00 Evang. móti í Bethel.
8.00 Frelsunarherurin hevur evang. móti.
9.00 Útlíð móti í Bethel.
9.30 Ensukur dansur í »Framtíðini».
Føroyskur dansur í pakkhúsinum við kaiina.
10.00 Frelsunarherurin hevur útlíð.
12.00 Midnáttarsamkoma á kaiokinum. Erling Poulsen lærari
heldur røðu, Vágs tónleikaragspælir, fyrverkarí ver-
ur skotið.

Jóansøkunevndin.

Tjóðveldismaður . . .

(Framhald frá 1. síðu)
hann spurdi, um børn okkara
áttu nakran bita til náttverða?
Nei — og nei, minni enn so.
Tað ger mær tí illt at lesa í »14.
Septembere», at ein læknir sigur
hesi orð: »Latum okkum gera
heimini soleiðis, at bornini aftur
kunnu spæla óttaleys og glað í
áum og tjornum, kava og sól og
henta blómur.» Man læknin
helda, at svong børn liva av at
eta summardáar og aðrar
blómur?

Tjóðveldislæknar siga, at teir
elska Føroyar; men hesin alskur
er dyrur fyri okkum, sum
eru sjúk og hava sjúkligan for-
syrgjara. Vildi læknin gjørt so
væl at sagt okkum, hvussu tann
kærleiki ser út, sum hann hevur
til Føroyar, og hvar hansara
føðilandsalskur situr? — Fáar
familjur í Føroyum hava meira
enn 20.000 kr. alt í alt; men
læknin skal hava 20 túsund
krónur til hvørt fólk í hús sín-
um. Hvor skal betala alt hetta?
»14. Septembere» áleggur
landsstýrinum at lata læknar fáa
so mikið, sum teir gapa eftir —
ella er tað ikki hetta, ið »14.»
meinar, tá ið har verður kravið,
at landsstýrið ger enda á lækna-
verkfallinum?

Heldur skuldi »14.» sagt, at
læknarnir eru so góðir føroying-
ar, at teim nýtast ikki upp móti
100 túsund krónur um árið

at liva av í okkara elskaða føði
landi Føroyar.

Húsmóðir.

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT . . .

55

dagarnir um aftur — spæl, eitt meinaleyst barnaspeil. Nei, eg
orki ikki at taka heita í álvara.

»Ja, men hvussu skulu vit sleppa burtur úr hesum?» spyr
Elspa. »Tað ber ikki til at lata teir ganga og leita eftir sær.»

»Lat teir bert leita nakað út á kvöldið. So fær læraraskúla-
stjórin frið fyri teimum, og leiðingin er jú eitt umráðandi lið í
spælinum, teir hava fyrri. Tað var í grundini fyrri reyðini, at
teir skiltust. Ti so verður helst ikki meir av kravgonguni í kvöld,
og í morgin er hvør farin aftur til sín.»

Elspa tekur uppáftur, at tey máttu gera eithvørt fyrri at
sleppa burtur úr hesum. Tað mátti ikki spyrjast, at tey sótu her
og vistu, at fólk leitaðu eftir honum, og tey einki gjørdur.

Tað heldur Tormaður við, men ræður til, at tey nú fáa sær
ein kaffimunn, og tá ið tey vóru liðug við tað, skuldu tey fara
út — upp í aftur spælið. Soleiðis verður gjørt.

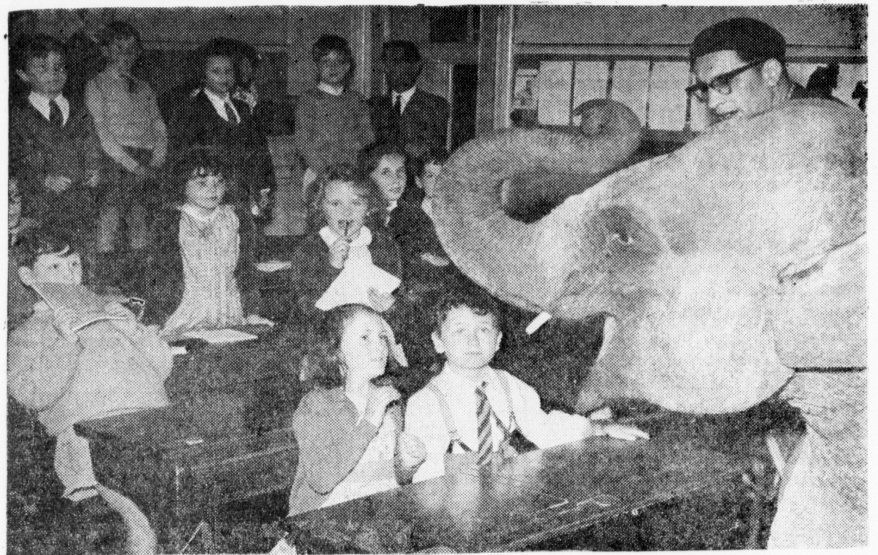
Tá ið tey so um eina lotu koma út aftur, siggja tey lykta-
roðini, sum fara út av býnum, út í hagarnar, liða longur og
longur burtur. Tey hoyra rópini, sum ið um aðra koma harð-
mælt og langdrigin við ekkónum á baki og enda sum eitt veikt
sorl millum húsin. Tey fara oman á Kongabrunna — varliga,
halda seg inni við húsaróðini í skugganum.

Tá draga menn har við nót fram við bryggjunni. Summir ganga
við lyktum og lýsa niður í sjógvinn.

Tormaður og Elspa standa í skugganum millum tvey reyst
og hyggja at tilgongdini. Mennirnir hava drigið nóttina upp á
Bursatanga. — »Her er einki i.» — hoyra tey teir mála. So er
einki at gera ertan at seta út aftur og draga inn móti ósatum
og útvið aftur hinumegin. —

Tá er teimum har uppi í húsaskugganum mestsum ovboðið.
— Nei, nei, hetta ber ikki til longur, siga tey, sum við ein
munn, og Elspa tárar.

Læraratrot

Eisini í Onglandi er læraratrot, og megu myndugleikarnir tí leita sær eftir konari hjálp.
har heit er at fána. Og hvat er meira náttúrligt, tá undirvíst verður í náttúrsøgu, enn at boð-
senda elefantum? Hann er eitt klókt dýr, ið veit nógv um djóralívið.

Henda myndin er frá St. Mary's katolska skúla í Shrewsbury í Onglandi, har teir frá
einum eirkasi lána dýr, so næmingarnir fáa tey at siggja »in natura».

KVIK VASK

TLF.

2691

GRÓT OG SKERVUR

Oll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær
til kommunukantónið.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey
verða heintað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta
grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella
einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

Nú rópar ein á linuni: »Komið meira manning her, tað kvink-
ar ikki. Vit eru komnir um ein stein.»

Hetta mest sum skar igjøgnum ráðloysið, ið var fallið oman
yvir Tormann, og hann sleppir Elspu, loypur oman á brúnna
at hjálpa teimum eina hond.

Rætt tá koma nakrir húðaskógvamen gangandi har gjøgnum
geilarnar. Tani við taskuni stoðgar og hyggur inn í eyguni á
Elspu: »Kenntu tygum Tormann Andreassen?»

»Jú, drúgvast.»

»Hava tygum sæð hann síðan í gjárkvöldi?»

»Nei, hann skuldi burtur í bygd í morgun.»

»So, hvar?»

»Til Norðradals.»

»Er hann á turkomin?»

»Nei, men hann kemur beint nú, hugsi eg.»

»Standa tygum og biða eftir honum?»

»Ja, hann skuldi komið henda vegin nú — sum vit hava av-
talað. Hvi spyrja tygum so?»

»Tí, vit leita eftir honum.»

»Leita eftir honum — komið til mín! er hent honum nakað?
Hon ber á brá at dána.

Nei, nei, tann við taskuni biður hana ikki vera býta, hent
honum nakað í hesum harrans veðrinum. Lat okkum nú bert
biða her, til hann kemur. Tygum eru kanska systir hansara?»

»Hygg, har er hann!» Elspa loypir móti honum og teskar:
»Her eru menn og leita eftir sær. Eg havi sagt, tú fært til
Norðradals í morgun og kemur beint nú av gongu. Kom nú til
teir og lát sum einki!»

Húðaskógvamenirnir troðka seg saman um hann, rætta tev-
arnar fram til lógvatak, reypa: »Tú ert ofurur, Tormaður. Væl
aftur komi!» — rópa út í myrkrið, tað dýrasta, at Tormaður
er aftur funnin í øllum góðum. »Tað verður dansar í Avhald-